

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hvis hr. Martin Lidegaard har ret i, at alle forældre godt vil det her, og at de vil sætte ind i forhold til de problemer, deres barn er ude i, er der jo ikke noget problem, for så vil den her sanktionsmulighed aldrig blive aktiveret. Så står den bare som en mulighed, der ikke bliver brug for. Hr. Martin Lidegaards egen argumentation viser derfor, at det her ikke er problematisk.

Jeg synes, og det vil jeg gentage, at det er hr. Martin Lidegaard, der fører symbolpolitik ved ikke at ville forholde sig til: Hvad så, hvis forældrene blæser højt og flot på et pålæg, de har fået?

Der var en ordveksling med Socialdemokraternes ordfører, men hverken fra hr. Martin Lidegaard eller Socialdemokraternes ordfører kom der et svar på, hvad det så er, man skal gøre, hvis forældrene ikke vil leve op til et pålæg. Så det blafrer simpelt hen i vinden.

Retssikkerheden er der naturligvis taget hånd om. Her gælder de almindelige forvaltningsmæssige principper; her gælder klagemuligheder, som de generelt gør i det sociale system. Den her mulighed er jo ikke anderledes end den almindelige sagsbehandlingsopgave, der ligger hos en sagsbehandler i forhold til at tage stilling til, hvilken indsats der vil være den bedste i den her familie. Hvad er der brug for, hvad angår at varetage barnets tarv?

Så det her indgår på helt lige fod med de andre muligheder på det sociale område.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu spørger ministeren, hvad vi vil gøre, hvis forældrene ikke følger pålægget. Det er nok, fordi vi har en lidt anden indfaldsvinkel. Vi tror ikke, pålægget nytter noget, hvis ikke forælderen er med på det, for vi tror ikke, det offentlige kan stå helt inde i dagligstuen hos alle folk og følge med i, hvordan deres familieliv foregår.

Vi tror, at alle forældre som udgangspunkt gerne vil gøre deres bedste, og derfor synes vi ikke, det er nødvendigt at have en straffebestemmelse. Når ministeren ønsker en straffebestemmelse, så er det, fordi hun mener, at en lille gruppe ikke vil deres børn det godt. Det er jo forskellen, så det kommer vi ikke længere med. Ministeren tror, der er nogle, der vil deres børn det ondt, det tror vi som udgangspunkt ikke.

Men på det retssikkerhedsmæssige område synes jeg alligevel, at ministeren kom lidt for let om ved det. Sagen er jo, at der er et ankesystem, det er jeg med på, og vi ved også godt, at de her allersvageste familier er nogle af dem, der har sværest ved at overskue det offentlige system og ofte føler sig fortabt i det. Vi ved også, at det er utrolig svært som sagsbehandler, og det er jo ikke, fordi sagsbehandlere er onde, ofte at få tilstrækkelig indsigt i, hvad der foregår i en familie.

Så hvor er det lige, grænsen går mellem et pålæg og en frivillig aftale? Jeg synes, vi får lavet en gråzone her, som er ubehagelig og i øvrigt meget lidt liberal, og som altså også er en af grundene til, at vi ikke kan støtte det forslag, hvis intention og idé om at inddrage forældrene og lave aftaler, kursus osv., vi i øvrigt støtter og anerkender, og det håber jeg ministeren bemærkede.

Men vi synes, det er ærgerligt at ødelægge hele den gode pakke med den her sanktionsmekanisme, som ingen faglige kan anbefale.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er jo ingen tvivl om, at der med det her redskab, altså muligheden for at give pålæg, er behov for en meget stor faglig dygtighed på området, som der jo i det hele taget er i den slags sager, hvor der er problemer med børn og unge, hvor der er problemer i familierne, for sagsbehandleren skal formå at finde ud af, hvad den bedste indsats mod de problemer, som familien tumler med, er.

Nu udvider vi paletten, nu giver vi en ekstra mulighed. Jeg må ærligt talt sige, jeg er blevet helt forvirret over, hvad Det Radikale Venstre bakker op. Jeg forstår, at man bakker op om, at der godt må være tilbud om forældreprogrammer, hvor vi kan give de værktøjer, give den viden og forståelse, der skal til, men er Det Radikale Venstre imod muligheden for overhovedet at give pålæg?

Altså, man må ikke fra kommunens side kunne sige til forældrene, at de altså skal det her, fordi deres barn har problemer, fordi det går galt, og at vi risikerer, at barnet bliver en social taber. Jeg kan jo høre, at det er det, hr. Martin Lidegaard giver udtryk for, så efter Det Radikale Venstres opfattelse skal vi åbenbart ikke gøre mere på området. Vi skal bare sådan sige o.k., vi må på frivillig basis hele tiden gøre vores bedste. Det er desværre sådan, at der er brug for, at vi